

tægter og Formuer, der blev ramt for haardt, og jeg kan derfor tænke mig, at de Herrer heller neppe kan gaa med til mine Partifællers saare betimelige Henstilling om i Stedet for Øl- og Tobaksskatten at gennemføre en særlig Beskatning af Len.

Maa jeg sige et Par Ord om Len, vi har i Sydsjælland adskillige af dem. Forholdet er, at under de tre forløbne Krigsaar har Husmænd og smaa Gaardmænd, paa Grundlag af den urimelig høje Kapitelstakst, fordi de er Arvefæstere under disse Godser, maattet bære i Tusindvis af Kroner i forhøjet Arvefæsteafgift hen til disse Lensbesiddere. For en Mand som Lensgreve Moltke paa Bregentved drejer det sig alene for tidligere bortsolgt Bøndergods om en Ekstraindtægt paa omtrent 300,000 Kr., hvad har han saa ikke taget ind ved de høje Priser paa Landbrugsprodukter, Korn og Kvæg, og hvad har han ikke taget ind fra sine Skove? Intet er mere betimeligt end at give Skatteskruen en Omdrejning netop overfor disse Folk. Højre, det Parti, som gør sig til af at være særlig patriotisk og fædrelandssindet, burde være de første til sammen med os og Regeringen at søge at faa dette gennemført.

Jeg vil nu gøre nogle mere personlige Bemærkninger til den højtærede Finansminister, hvad der kan være Anledning til, naar vi staar overfor en saa betydelig Skatteudskrivning som den her foreslaaede. Den højtærede Minister har forgæves — beklageligvis, siger jeg — rettet Opfordring til Rigsdagen, hvad jeg har takket ham for baade med Mund og med Pen, om, at vi skulde søge at enes om at nedbringe de urimelig høje Militærudgifter. Det har han gjort flere Gange, naar han paa dette Sted har gjort Rede for vor finansielle Stilling, og han har udtalt, at den Vej kunde man gaa, hvis man kunde enes derom. Det har selvfølgelig pint ham at skulle være med til at øse disse urimelig mange Penge ud til disse Foranstaltninger. Vi har alle været enige om, at som Forholdene laa, maatte vi tage det, som det kom. Nu er vi imidlertid naaet til den Situation, hvor vi mener at kunne komme nedad med Militærudgifterne, men jeg siger, at de, som har modsat sig denne Indskrænkning af Sikringsstyrken, har i væsentlig Grad Ansvaret for, at Riget fattes Penge. Jeg takker den højtærede Minister, fordi han Gang paa Gang har slaaet herpaa, men vi kunde aldrig faa Højre til at gaa med dertil.

Jeg beundrer den højtærede Ministers Mod. Det var mit Ønske, da jeg indtegnede mig som Taler, at bringe ham en personlig Hilsen, nu vil jeg fremsætte den her. Jeg vil lykønske ham til, at han har overvundet sin lange alvorlige Sygdom og møder i sin fulde Kraft, hvad jeg er vis paa er Tilfældet. Den beske Medicin, han har skænket os, er et Vidnesbyrd om, at han virkelig har generhvervet sin fulde fysiske Kraft. Jeg bruger her ikke andet Udtryk end det, den højtærede Minister selv anvendte i sin Fremsættelsestale. Den højtærede Minister føjede til, at en saadan besk Medicin skal man helst sluge hurtigt. Ja, det er sikkert rigtigt, men man kan undertiden, naar man faar fat i en saadan Apotekerflaske og ved sin Lugtesans erkyndiger sig om, at det er noget grimt noget at gaa paa, faa den Tanke: Mon det ikke er farligt, sæt, du kreperer, hvis du tømmer den. Dog tror jeg ikke, at der er Fare i den Retning, men jeg vil sige til den højtærede Minister, at der bliver ikke Fare for Dødsfald, økonomisk set, selv om han tager Hensyn til de Henstillinger, som mine Partifæller i Gaar fremsatte med Hensyn til Lensbesiddere og den Slags Folk. Jeg tror, at den højtærede Minister vil yde sin betydningsfulde Medvirken til, at vi kan enes om at faa lagt flere Byrder paa disse Skuldre, der sikkert er i Stand til at bære dem.

Jeg kan ikke rigtig forstaa, hvorfor den højtærede Minister har taget Øl og Tobak med i sine Skattepaalæg, jeg havde gerne set, at han havde undladt det, saa at Forholdet var blevet, at Folketinget, hvis det var et Krav, Landstinget absolut vilde stille, senere kunde optage en Forhandling derom, ifald det virkelig skulde vise sig nødvendigt. Den højtærede Minister ved meget godt, at det er et Krav, som ikke vækker særlig Sympati indenfor det Parti, jeg tilhører, og at den højtærede Minister særlig skulde gaa ud paa at bedrøve Socialdemokratiet, kan jeg ikke tro, han maa have særlige Grunde til at fastholde netop denne Øl- og Tobaksskat, og derom vil jeg bede den højtærede Minister udtale sig lidt nærmere. Jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede Minister skulde have den Hensigt at ville skabe nye politiske Konstellationer i vort Folk. Socialdemokratiet har en Samfundsopfattelse, der ikke deles af det radikale Parti, men vi har gennem adskillige Aar staaet i et efter min Mening for Demokratiet og den almindelige Befolkning nyttigt Sam-